

Στα παιδιά μου, Φρανσουά, Ζιλ, Τομά και Μπατίστ
Μ.-Α. Β.
Στη Φλορ και στην Κλεμεντίν
Ε.Λ.

Ο ΤΟΜ ΕΙΝΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ
Τίτλος πρωτοτύπου: *Tom est puni*

© 2006 Mango Jeunesse, Paris

© 2009, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε. για την ελληνική γλώσσα

Μετάφραση: Ράνια Ζωΐδη
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@picturebooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.picturebooks.gr

ISBN 978-960-484-007-6

Elisabeth de Lambilly

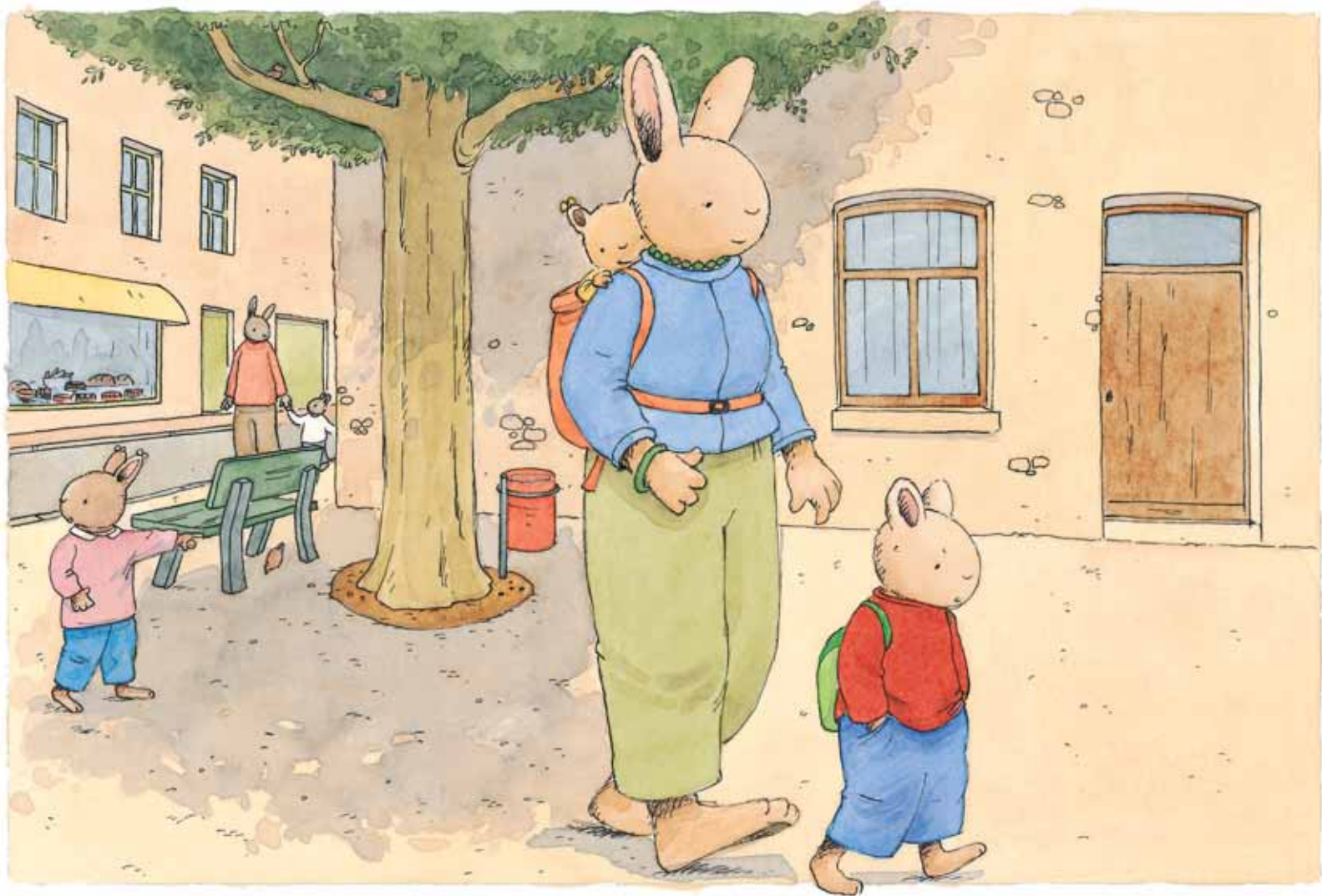
Ο Τομ είναι τιμωρία

Εικονογράφηση: Marie-Aline Bawin

Μετάφραση: Ράνια Ζωΐδη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σήμερα δε δέλω να πάω σχολείο. Δεν έχω όρεξη.
Και δε βρήκα το αυτοκινητάκι μου. Το κόκκινο. Το αγαπημένο μου.
Άβε που είχα υποσχεθεί στο Σιμόν ότι θα του το δείξω!

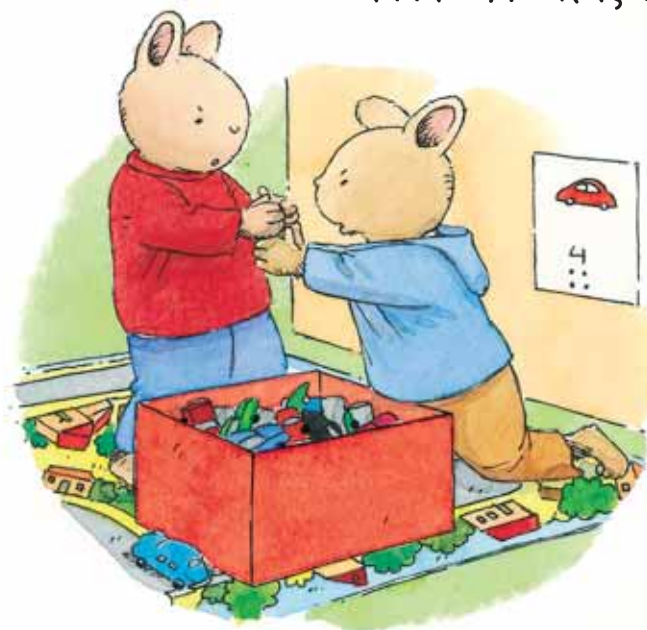

«Γεια σου, λαγουδάκι μου!» μου λέει η μαμά.
Ο Σιμόν με περιμένει. Μόλις με βλέπει, έρχεται κοντά
και με ρωτάει για το κόκκινο αυτοκινητάκι. Α, μ'εκνευρίζει!

Σκαίλα μου, θα παίξω με το κίτρινο αυτοκίνητο. Είναι το πιο ωραίο απ' όλα εδώ. Εί! Ο Λουκάς παίρνει αυτό που θέλω!

«Είναι για μένα, δώσ' το μου!»
Το τραβάω δυνατά με τα δυο μου χέρια, αλλά ο Λουκάς δεν το αφήνει.

«Όχιι! Είμαι κακός, εγώ το είχα πρώτος!»

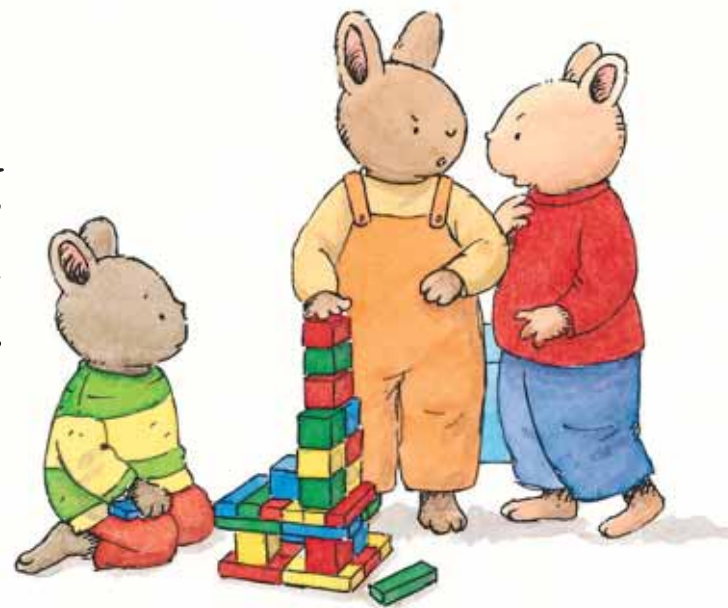

Η δασκάλα μάς είδε. Μας χωρίζει και μου λέει ήρεμα:
«Τ' αυτοκινητάκια είναι για όλους, Τομ. Ο Λουκάς είχε από πριν το κίτρινο. Δώσ' του το και διάλεξε ένα άλλο, εντάξει.»

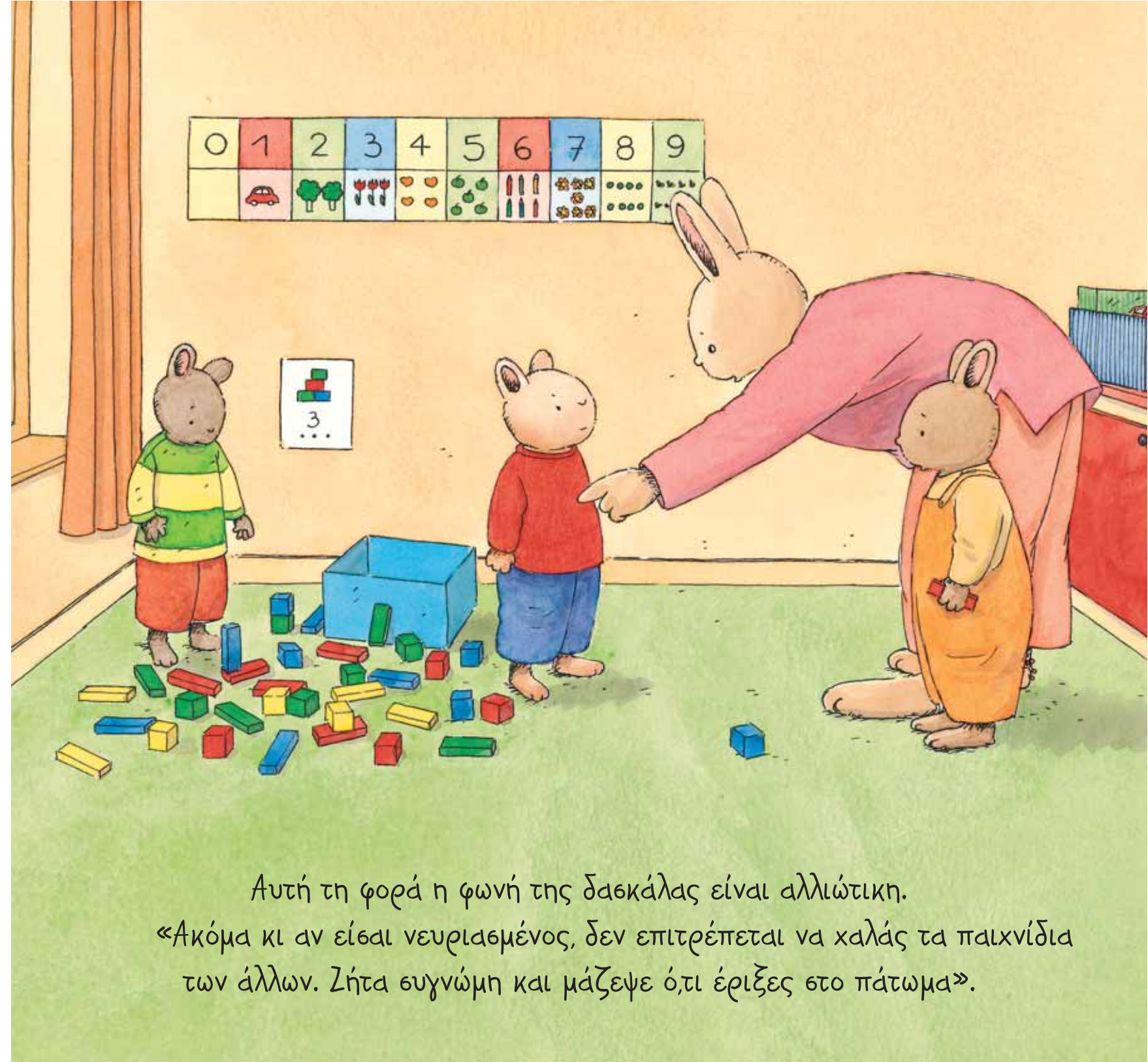

Μπα, δε δέλω να παίξω άλλο με τα αυτοκίνητα...
Θα κάνω έναν πύργο. Τεράστιο.
Με κύβους, με πολλούς κύβους.

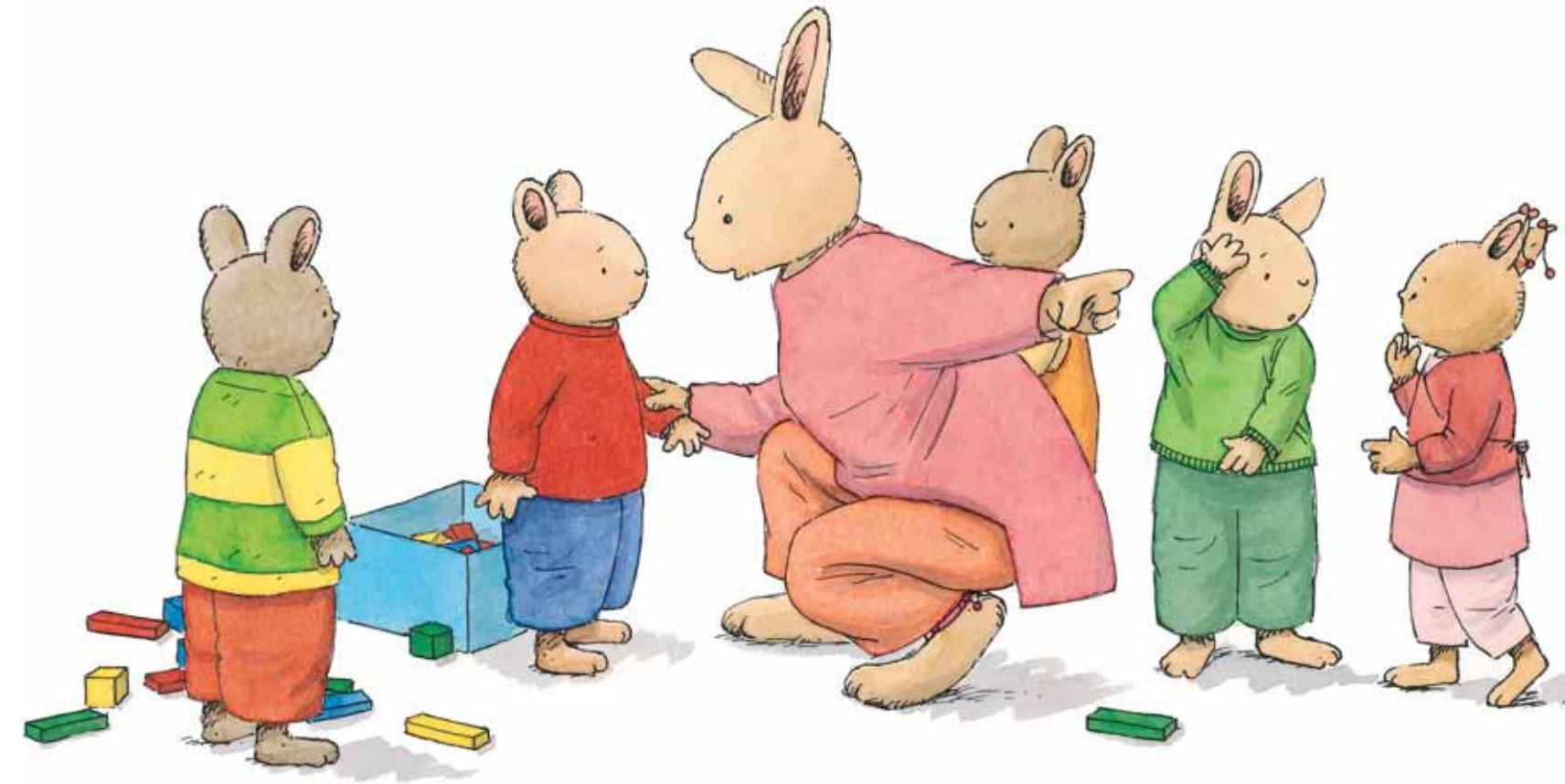
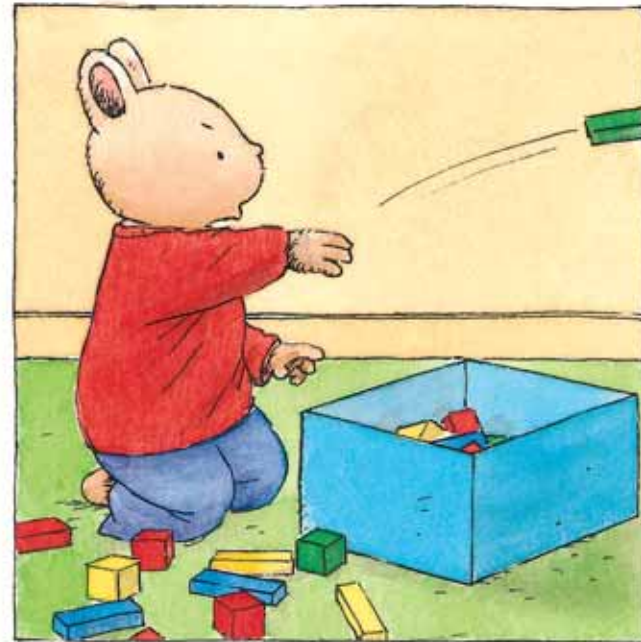
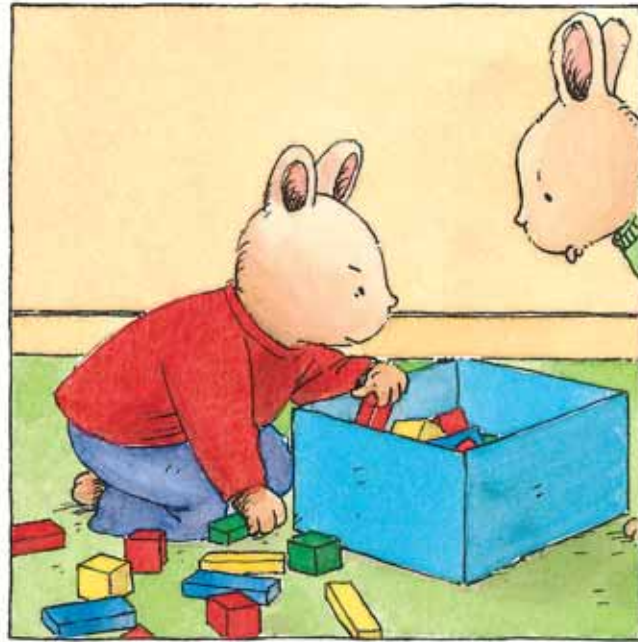
Λέω στον Γκιγιόμ και στον Άλεξ
ότι δέλω κύβους, αλλά
δε δέλουν να μου δώσουν.

Ο δικός τους πύργος δεν είναι καθόλου ωραίος.
Έτσι, του δίνω μια δυνατή κλοτσιά.
Να, έτσι, καλά να πάδουν.

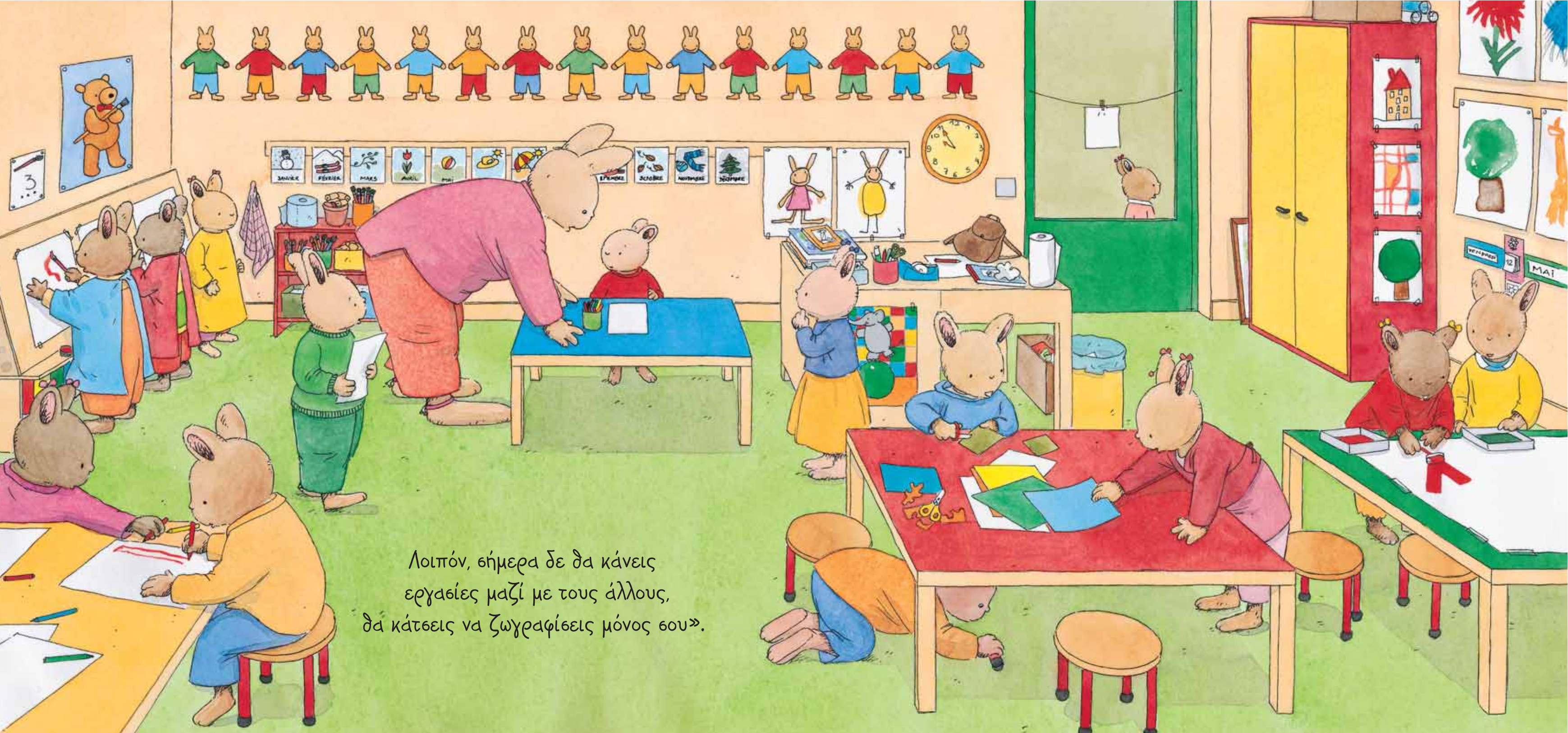

Αυτή τη φορά η φωνή της δασκάλας είναι αλλιώτικη.
«Ακόμα κι αν είσαι νευριασμένος, δεν επιτρέπεται να χαλάς τα παιχνίδια των άλλων. Ζήτα συγγνώμη και μάζεψε ό,τι έριξες στο πάτωμα».

Είναι άδικο... εκείνοι δεν ήθελαν να μοιραστούν τους κύβους!
Και ο Σιμόν μού βγάζει τη γλώσσα!
«Να! Να μάθεις, Σιμόν! Δε σ' έχω φίλο!»

Τώρα βλέπω τη δασκάλα πολύ θυμωμένη.
«Τομ, ξέρεις καλά ότι δε χτυπάμε.
Το είπαμε όταν φτιάξαμε τους κανόνες της τάξης, θυμάσαι;

Λοιπόν, ήμερα δε θα κάνεις
εργασίες μαζί με τους άλλους,
θα κάτσεις να ζωγραφίσεις μόνος σου».

Δεν είναι καλή η δασκάλα.
Δεν την αγαπάω πια.

Δεν έχει πλάκα να είμαι μόνος σου...
Οι άλλοι διασκεδάζουν.

Και δε θέλω
να ζωγραφίσω.

Θέλω να κάνω εργασία.

Και τα μάτια μου τρούζουν.

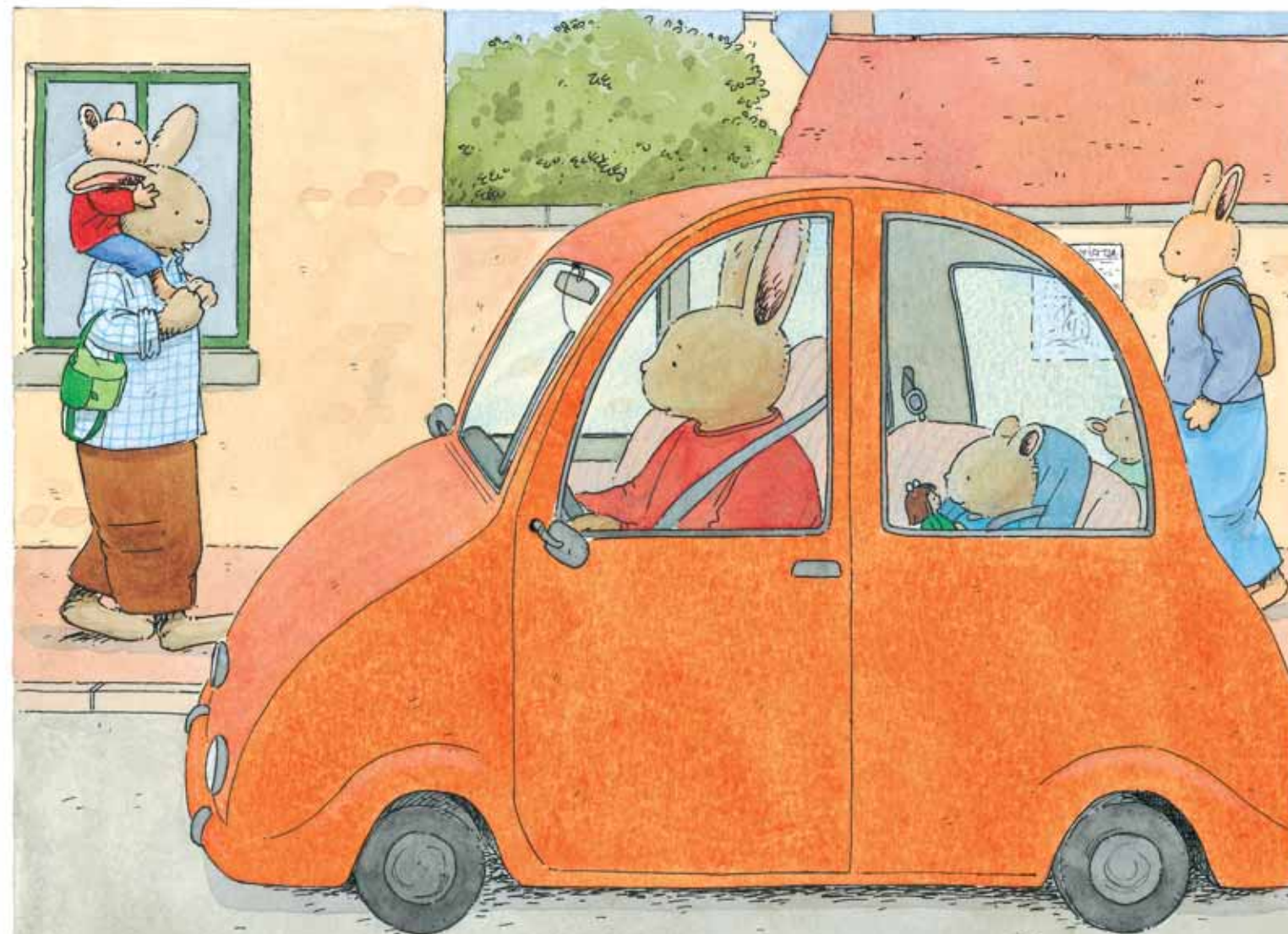
Δε θέλω να κάτσω
εδώ όλη μέρα...

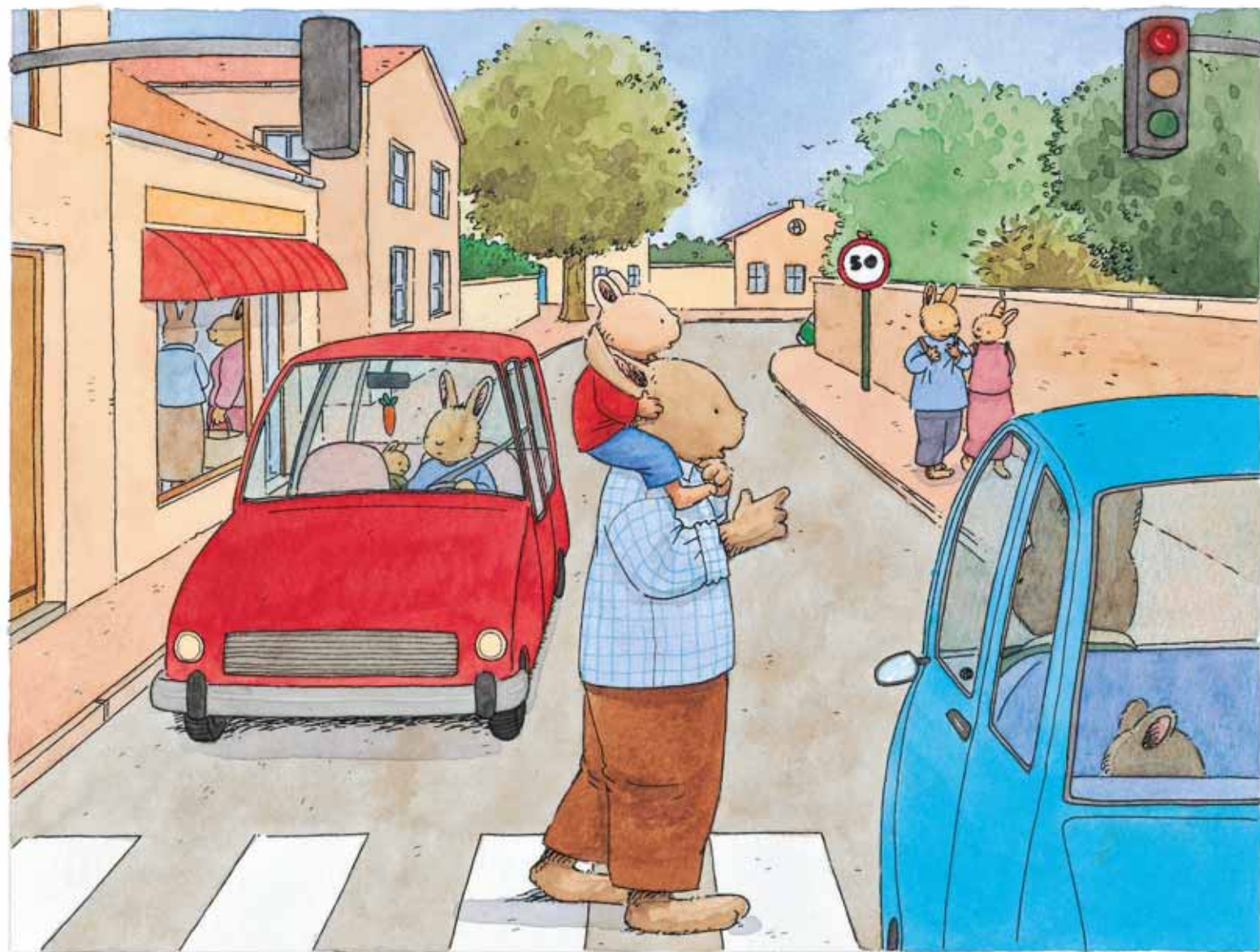
Όταν ο μπαμπάς έρχεται να με πάρει, η δασκάλα τού λέει ότι ήμουν τιμωρημένος. Θέλω να φύγουμε αμέσως, πεινάω...
Λες να με μαλώσει κι ο μπαμπάς;

Ο μπαμπάς δε δείχνει θυμωμένος.
Έτσι, του λέω ότι δεν έχει πλάκα να
είναι τιμωρημένος.
«Πράγματι, Τομ, αλλά η δασκάλα σου είχε δίκιο.
Ήθελε να σου δείξει ότι ξεπέρασες τα όρια.

Ξέρεις, για να ζούμε όλοι μαζί καλά, χρειάζονται κανόνες.
Υπάρχουν πράγματα που μπορούμε να κάνουμε και άλλα που απαγορεύονται.
Κοίτα τα αυτοκίνητα. Νομίζεις ότι θα μπορούσαν ν' ανεβαίνουν στα πεζοδρόμια;

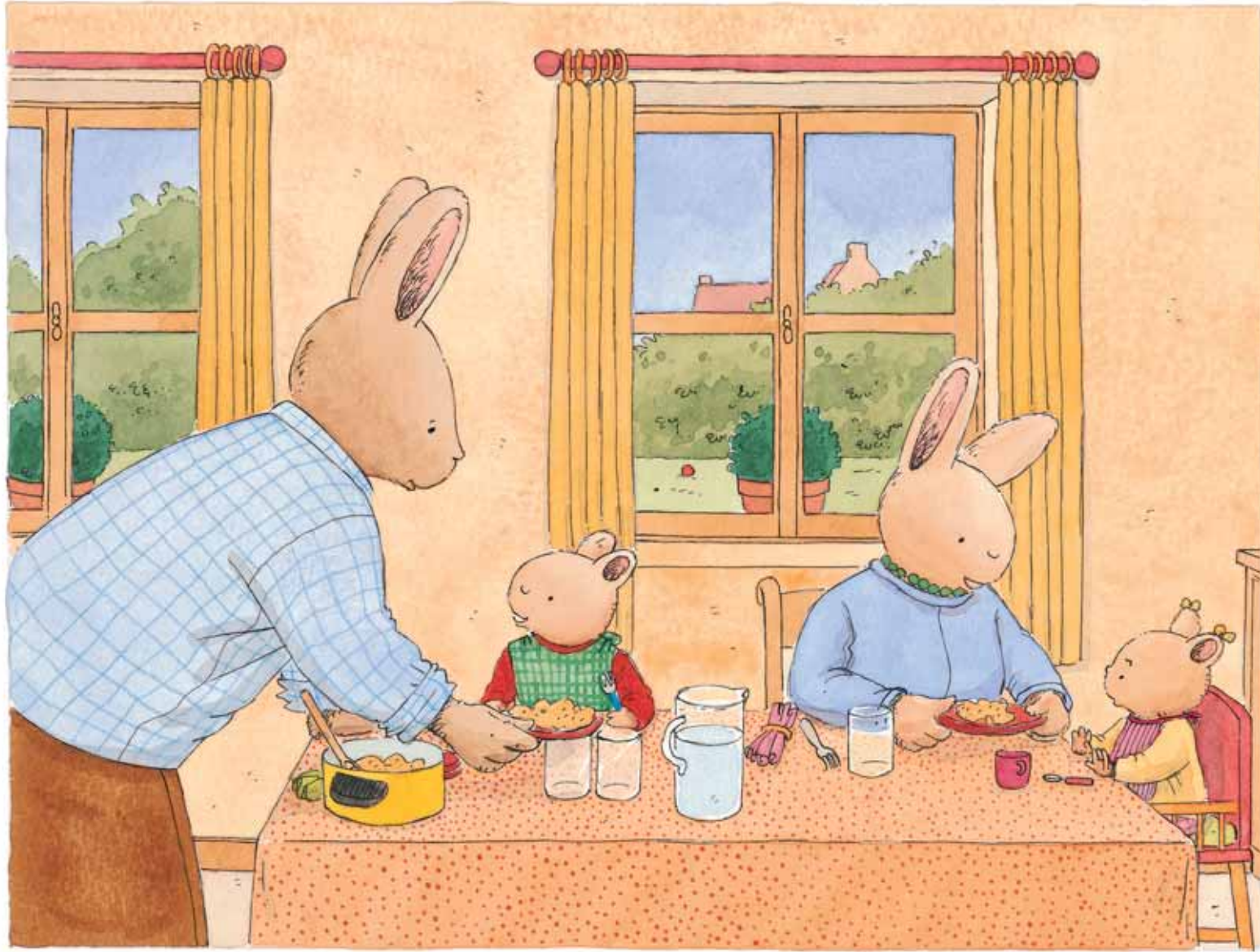

Όταν ανάβει το κόκκινο φανάρι, πρέπει να σταματούν, για να περάσουν οι πεζοί. Πρέπει να τηρούν αυτά που λένε οι πινακίδες. Όλοι αυτοί οι κανόνες φτιάχνουν τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας».

«Μπαμπά, όταν δεν ακούν τα αυτοκίνητα, τι κάνουμε; Τα βάζουμε τιμωρία στη γωνία;»

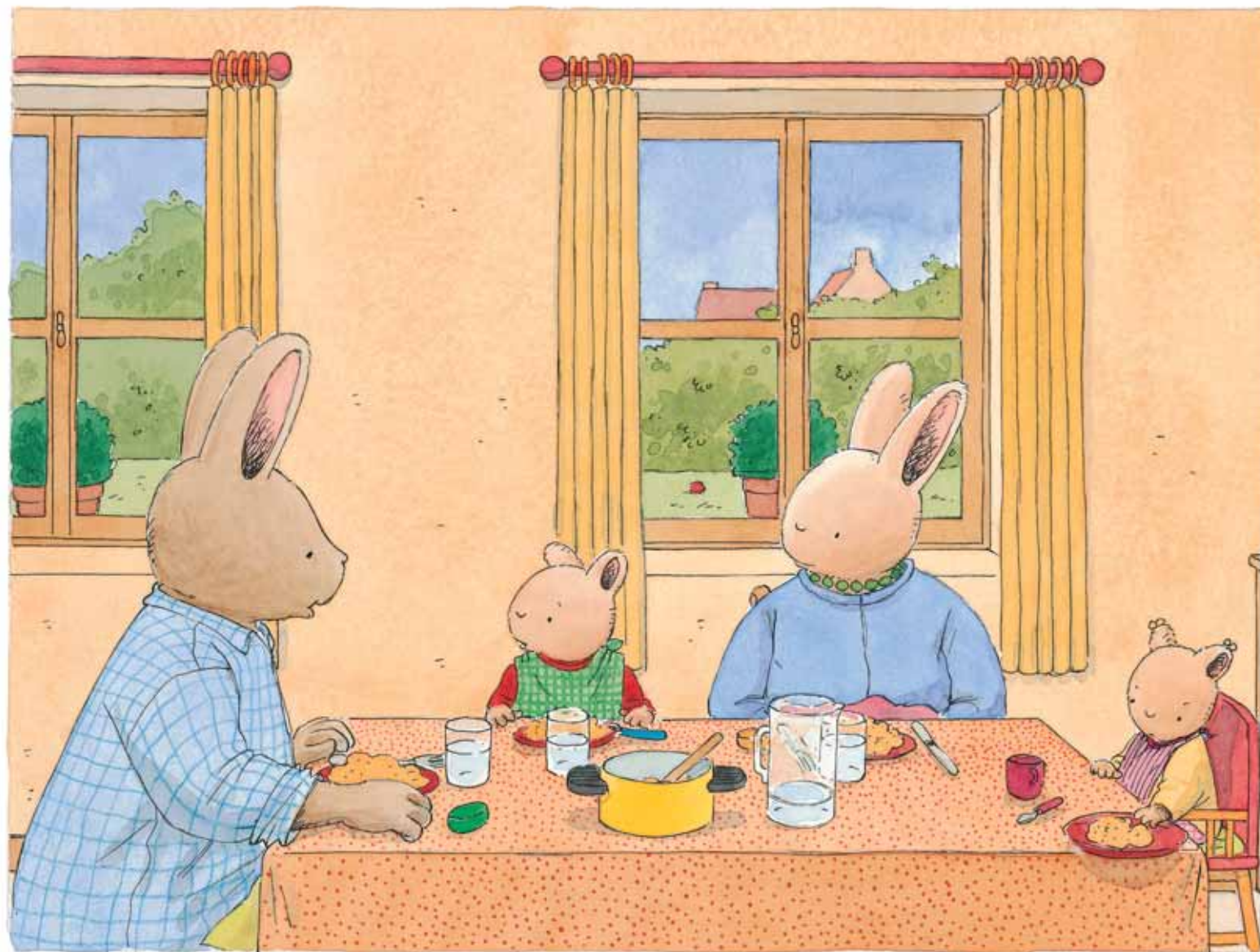
«Όχι βέβαια! Ο οδηγός είναι αυτός που τιμωρείται. Πάιρνει ένα πρόστιμο».

Στο σπίτι εκέφτομαι ξανά αυτό που έγινε στο σχολείο.
Θέλω να πω κι άλλα.
«Κι εσύ, μπαμπά, είχες τιμωρηθεί όταν ήσουν μικρός;»

«Μα φυσικά. Μια φορά έδωσα μια
μπουνιά στον αδερφό μου, το δείο σου το Ζαν.
Τότε ο μπαμπάς μου είπε να πάω στο δωμάτιό μου και να μείνω εκεί.
Κι εκείνη τη μέρα είχε έρθει ο αγαπημένος μου ξάδερφος...»

«Καημένε μπαμπά, θα πρέπει να στενοχωρήθηκες πολύ...
Και βε πήρε κι εμένα ο ύπνος;»

«Όχι, η Ινές έριξε το φαγητό της στο πάτωμα!
Δεν είναι ωστό αυτό. Δεν έπρεπε να το κάνει!
Θα την τιμωρήσεις, μπαμπά;
Πρέπει να μαζέψει αυτά που έριξε».

Εντάξει, παίρνω τη σκούπα για να βοηθήσω την Ινές.
Εξάλλου, είναι ακόμα πολύ μικρή για να τιμωρηθεί.